

Adventtiasennetta

Toisen adventtisunnuntain evankeliumi (Luuk. 17: 20-24) tuntuu yllättäen vievän ajassa taaksepäin; tulevaisuuden asemesta vielä kirkkovuoden lopun tunnelmiin puhuessaan Ihmisen Pojan tulemisesta. Pelotellaanko meitä itkulla ja hampaatten kiristelyllä, ja kaiken kukkuraksi näin joulun alla? Ei todellakaan!

Tämä evankeliumi on kirjoitettu rohkaisuksi aika ajoin ahdistavan arjen keskelle. ”Nostakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä”, annetaan meille elämänohjeeksi muutamaa jaetta aiemmin. Rohkaistukaa silloinkin, kun maailma peläten seuraa, mitä mahtajat mahtavat saada aikaan toteuttaessaan kaikkea muuta kuin Jumalan kunniaksi ja lähimmäisen parhaaksi koituvia oikkujaan.

Ajatelkaa, kuka tulevaisuuden hämärästä on tulossa! Emme toki tiedä, minä päivänä tai hetkenä Ihmisen Poika tulee niin, että taivas valaistuu äärestä ääreen. Mutta meillä on lupa uskoa, että hän on sama kuin jouluna syntynyt Jumalan Poika. Hän on sama tuttu Jeesus, joka elämäsi matkalla on sinuakin sylissänsä kantanut, kädestä pitäen taluttanut, opettanut, parantanut, rakastanut...

Oikea adventtiasenne on odottaa Vapahtajaamme tulevaksi tuleepa hän sitten sydämesi majatalosta sijaa etsivänä Joulun Lapsena tai kerran kunniasa ja kirkkaudessa. Joka tapauksessa Jumalan valtakunta tulee keskellemme hänessä – ja vain hänessä.

Siunattua adventin aikaa

toivoo

kappalainen
Esko Halivaara